

Maarschalkerweerdorgel laat de zaal dreunen

MUZIEK Stemmig strijklucht gaf het Maarschalkerweerdorgel in het Concertgebouw de aanschijn van een Efteling-attractie. Om de aantrekkingskracht nog te vergroten was ter rechterzijde een videoscherm geplaatst waarop de verrichtingen van Leo van Doeselaar, de vaste bespeler van het orgel, te volgen waren. Zo heel dikwijls is het instrument niet te horen, en wat dat betreft is het goed dat in de Robeco-zomerconcerten elk jaar een orgelrecital is opgenomen, in weerwil van de onvermijdelijk tegenvallende bezoekcijfers. Vaste prik is ook Saint-Saëns' *Orgelsymfonie*, die dit jaar op 15 juli wordt uitgevoerd door Benjamin Righetti.

Van Doeselaar had een aardig programma samengesteld, waarin uiterst diverse muziek bijeengehouden werd door het thema 'orgeldans'. De organist liet zijn eigen voeten niet onbetuigd door op en neer te schieten langs de trap naar het podium en vervolgens in een paar oude renaissancedansjes percussief pedaalspel ten beste te geven dat de zaal deed dreunen.

Met zijn scherpe neus voor onorthodox repertoire had Van Doeselaar een Bachbewerking van de Duitse organist

Wilhelm Middelschulte opgedolven, waarin de omvangrijke *Ciaccona* uit de tweede vioolpartita is opgesierd met romantisch gesausde tegenstemmen. Ook Cornelis Bute, Eugène Gigout en Guy Bovet horen tot de categorie van onbekende kleinmeesters die leuk uit de hoek kunnen komen. Dat gold vooral voor Bovet, die in zijn uitbundige *Salamanca* uit 1986 het orgel trommelklanken laat nadoen.

Even bondig waren Van Doeselaars eigen bewerkingen van Bartóks *Roemeense Volksdansen*, oorspronkelijk vrij simpele pianomuziek die goed gedijt bij de hier toegepaste bonte registercombinaties. Het omvangrijkste werk van het recital, *Trois Danses* van Jehan Alain, heeft een langzaam middendeel dat een rouwzang is voor de jonggestorven zuster van de componist, wat echter onvoldoende vergoelijking vormt voor de weëige langdradigheid van de muziek. De grillige *Tanztoccata* van Anton Heiller, een betrekkelijk modern stuk, bood kort maar krachtig tegenwicht.

Frits van der Waa

★★★★☆

Orgelrecital door Leo van Doeselaar. 8/7, Concertgebouw, Amsterdam.